

திருமுறை

மனன அழகம்

தொகுத்தவர்

கி. சுப்ரமணிய சால்தீரன்

நியாயசிரோமனி

93, ரெம்பிள் வீதி

யாழ் - ஸ்ரீலக்கா

1 * 4 * 87 விலை. ரூ 9-00

பொருளாடக்கம்

அங்கம்	ஒக்கம்
1 முவினரை	1
2 சிவபூசையின் பின் பாடவேண்டிய திருப்பாக்கள்	3-5
3 சிவஞ்சானம் (திருவாசகம்)	6-8
4 1ம் திருமுறை	9
5 2ம் திருமுறை	10
6 3ம் திருமுறை	11
7 4ம் திருமுறை	12
8 5ம் திருமுறை	13
9 6ம் திருமுறை	14-15
10 7ம் திருமுறை	16
11 8ம் திருமுறை	17
12 9ம் திருமுறை	18-20
13 10ம் திருமுறை	21-22
14 11ம் திருமுறை	23
15 12ம் திருமுறை	24
16 திருக்குறுந்தோகை	25-26
17 திருப்பொற்சுண்ணம்	27-31
18 தாயுமானவர் பாடல்	32
19 திருப்புகழ்	33
20 கந்தரஸங்காரம்	33
21 திருவருட்பா	34
23 பட்டினத்தழியார்	34-35
24 ஒளவையார்	36-37
25 சயனமகாஷிஞ்னு	38
26 பாரதியார்	39
27 முழுவினரை	40

பதிப்புரிமை தொகுத்தவருக்கே

முதற்பிரதி 1000 1-4-87

எல்லாக்கும் எல்லாமரம் நீற்றும்
யம்பொருளின் பாதாரன்தங்களில்
இந்திரநூற்றாண்டிலே
சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

கிடைக்குமிடம்:

93, கோவில் விதி
நல்லூர்
யாழ்ப்பாளைம்
ஸ்ரீலங்கா

கோதிடவிலாஸ் புத்தகசாலை
பெரியகடை
யாழ்ப்பாளைம்
ஸ்ரீலங்கா

முகவரை

“இளமையில் கல்வி சிலைபோல் எழுத்து”

என்பார்கள், ஆகவே சிறுவயதில் என்ன பழக்கவழக் கங்களோ என்ன சிந்தனையோ அதுவே ஒருவன் சாகும்வரை தொடரும். இதையே “தோட்டில் பழக்கம் கடுகாடு மட்டும்” என்றும் கூறுவர் பெற்யோர் ஆகவே நக்செல்வங்களான குழந்தைகளுக்கு இளம் வயது முதல் நேர்மையாக நடக்கவேண்டும், உண்மையையே பேச வேண்டும், எல்லோருக்கும் பகிர்ந்து கொடுத்து சந்தோஷமாகநாமும் பிறநும் வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணங்கள் மனதில் பதிய வேண்டும், மேஜும் “யாடுபட்டுத் தேடிப்பணத்தைப் புதைத்து வைக்கும் கேடு கெட்டமானிடரே கேளுங்கள் கூடு விட்டிங்கு ஆவிதான் போன்னின் யாரே அனுபவிப்பார் பாவிகாள் அந்தப்பணம்” என்னும் நல்ல கருத்துக்கள் கொண்ட இதுபோன்ற திருமுறைச்சௌயும், பட்டினத்திடியார், தாயுமானவர், ஒன்றையார்பாரதிபார போன்ற தன்ன ஸம் கருதாச் செம்மல்களின் ஆழந்த கருத்துக்கள் பொதிந்து கிடக்கும் பாடல்களையும் ஒன்று திரட்டி ஒரு திருமுறைக்கு ஐந்து பாடல்கள் வீதமும் பிறகு பெரியார்களுடைய பாடல் களையும் ஒன்று சேர்த்து சிறுவயதிலேயே உணர்ம் செய்து நன்றாக யனதில் பதித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இப்புத்தகத்தை “திருமுறை மனன அமுதம்” என்னும் பெயரிட்டு வெளிப்படுத்துகின்றோம். இப்பாடல் களை கருத்தே தெரியாமல் சிறுவயதில் மனனம் செய்து கொண்டு தினபாராயணம் செய்வதால் திருமுறைப் பாராயணம் செய்தபலனுண்டாவதுடன், கொள்ளொலாபமடிக்கக் கூடாது, பிறனி, புல் நுனியில் உள்ள பனித்துளி போன்றது, வாழ்க்கை நிலை இல்லாதது, வாழ்ந்தாளில் புகழையே தேடவேண்டும். வாழவிட்டு வாழவேண்டும் கடைசித்தீர்ப்பு ஆண்டவனிடமே உள்ளது, என்னும் இது போன்ற நல்லெண்ணங்கள் வயது வளாவளர், கருத்துக்கள் புலனுக்கப் புலனாக மனதில் உண்டாகும், அவன் ஒரே சிப்

பியில் தோன்றிய முத்தாக உலகில் வாழுமாம். ஆதலால் எல்லோரும் இந்த அமுதத்தை வாங்கிப் படித்தும் பிறருக்குக் கொடுத்தும் குழந்தைகளையும் பெரியோர்களையும் நல்வழி நெறியில் செல்ல உதவ வேண்டும். மேலும் எந்த சன்னதியிலும் இப்பாடல்களை படிக்கலாம் பாராயணம் செய்யலாம். திருமுறைகளை எங்கு பாட வேண்டும் என்ற கேள்விகளுக்கே இடமில்லை. பிறவிப்பினியை அகற்றி இனிப் பிறவா நிலையை அளிக்கும் இந்த அமுதத்தை எங்கும் பாராயணம் செய்யலாம், யாரும் பாராயணம் செய்யலாம் என்று உறுதியாகக் கூறுகின்றேன்.

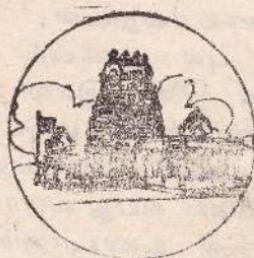
அடியேனின் இந்த முயற்சி பலனளிக்கப் பெரியோர்கள் உதவுவதுடன் இன்னும் ஏதாவது புத்திமதிகள் எனக்குக் கூற விரும்பினால் எனக்கு எழுதினால் அதையும் ஏற்று அடுத்தபதிப்பில் அதையும் சேர்த்துப் பதிப்பிப்பேன் என்று கூறி வாழ்க திருமுறைகள் வாழ்க செந்தமிழ்,

வாழ்க ஆந்தனைர் என்று கூறி இம்முசுவரையை முடிக்கின்றேன் எல்லோரும் வாழ்க இன்பமேகுழ்க.

“வையத்துள் வாழ் வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப் படுக”

93, கோவில் வீதி
நல்லூர்-யாழ்ப்பாணம்

நியாயசிரோமணி
க. சுப்பிரமணிய காஸ்திரிகள்

**திருச்சிற்றம்பலம்
சிவழகை முடிந்தபிள் டாடவேண்டிய
திருவருட்பாக்கள்**

விநாயகர்துதி

மலரயனுந் திருமாலுங் கானுமை மதிமயங்கப்
புலிமுனியும் பதஞ்சவியுங் கண்டுதொழுப் புரிசடையார்
குலவு நடந்தரு தில்லைக் குட்திசைக் கோபுரவாயில்
நிலவிய கற்பகக் கண்றி னிறை மலர்தாளினை போற்றி!

தீவன்

பகடக்கலமாக வுன்னுமத் தெழுத் தஞ்சென் நாலிற் கொங்டேன்
இடைக்கல மல்லேனேழும் பிறப்பும்முனக் காட்செய்கிள்ளேஷ்
துடைக்கினும் போகேன் தொழுது வணங்கித் தூந்தெனிந்துளை
அடைக்கலங் கண்டாயனி திங்கைச் சிற்றம்பத்தரசே!

ஆம்பாள்

செறிதரு முகில் தொறும் திறந்து மண்ணிய
மறுவகும் மரண்டம் மரவின் மேவியே
அறுவகை நெறிகரும் பிறவுமாக்கிய
இறைவிதன் மலரடி இறைஞ்சி ஏற்றுவாம்.

நடராஜர்

வாசற் திருமஞ்சனம் பள்ளி நாமஞ் சாந்த மணித்துபந்
தேசித்தெருகுஞ் செழுந் தீப முதலாயீ வெங் திருவழுது
மீசர்க் கேற்ற பரிசினுலருக்கித்தருள் வெந்தாஞ்சு
ழுகைக்கமர்ந்த பெருங் கூத்தர் பொற்பாரி லெம்பினேவி யளித்தாரி!

சிவகாமியம்பாள்

சொல்லும் பொருளுமென நடமாடுந் துணைவருடன்
புல்லும் பரிசொப் பூங்கொடியே நின் புதுமலர்த்தாள்
அல்லும் பகலும் தொழுமவர்க்கே யழியாவரசுஞ்
செல்லுந் தவநெறியுஞ் சிவ போகமுஞ் சித்திக்குமே

முருகன்

அருவமும் உருவுமாகி அனுதியாய்ப் பலவா யொன்றூய்ப்
பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழக்பதோர் மேனியாகக்
களுணைக்கர் முகங்களாறுக் கரங்கள் பன்னிரண்டுங் கொங்டே
ஒடு திரு முருகன் வந்தாங் குதித்தனன் உலகமுய்ய.

வீராந்திரர்

அடைந்தவி யுண்டிடு மமரர் யாவரும்
முடிந்திட வெருவியே முனிவர் வேதியர்
உடைத்திட மாமக மொடியத் தக்கனைத்
தடித்திடு சேவகன் சரணம் போற்றுவாம்

பைரவர்

பசுமை மதித்திடாப் பங்கயாசனன்
ஒருதலை கிள்ளியே யொழிந்தவானவர்
குருதியும் அகந்தையுங் கொண்டு தண்டமுன்
புரிதரு வடுகளைப் போற்றி செய்குவாம்.

அரிகரபுத்திரி

காரிறள் வெய்ய களிந்றுறையாகிப்
பாருரால் எண்ணிலர் பாங்குற நண்ணப்
பூரணை புட்கலை ழும்புற மேவ
வாரணமூர்பவன் மூன்னற வந்தான்,

கண்ணான்

அருமறை முதல்வனை ஆளிமாயனைக்
கஞ்சமுகில் வண்ணைக் கமங்கண்ணை
இருபதம் இறைவி நன் இறைஞ்சி ஏத்துவாம்.

இராமர்

தடிய பொன்களைக்கூடும் ஞானமும் புகழுமுன்டாம்
வீடியல் வழியதாக்கும் வெரியல் கமலை நோக்கும்
நீடிய வரக்கரசேனை நீறுபட்டழிய வாகை
குடிய சிலையிராமன் ரேள் வலி கூறு வேர்க்கே.

திருநந்திதேவர்

ஐயிரு புராண நூலமர் தேவியும்
செய்யவன் மறைகஞம் தெரிந்து மாயையாக
மெய்யறு சூழ் புகழ் வீயாகதம் தீட்டிய
கையெடு நந்திதன் கழல்கள் போற்றுவாம்.

சண்டோதர்

தழைத் தரோத்தியின் கீழ்த் தாபர மனலாறு கூப்பிட
அழைத்தங் கேயாவின் பாலீக்கறந்து கொண்டாடக்கன்று
பிழைத்தநன் தாதைதானைய் பெருங்கொடு மழுவால் வீசக்
குழைத்த தோரமுதமீந்தாச் சூறக்கை வீரட்டனாரே

பூஜைப்பூர்த்தி

கைப்போது மலர் தூவிக் காதலித்து வானேர்கள்
முப்போது முடிசாய்த்துத் தொழுநின்ற முதல்வனை
அப்போது மலர் தூவி ஜம்புலனு மகத்தடக்கி
எப்போது மினியானை என் மனத்தே வைத்தேனே

திருப்புகழ்

இருவினையின் மதிமயங்கித் திரியாதே
எழுநரகி அழலு நெஞ்சற் றஸ்யாதே
பரமகுரு அருள் நினைந்தீட் உணர்வாலே
பரவுதரி சலையை என்றற் கருள்வாயே
தெரிதமிழை உதவுசங்கப் புலவோனே
சிவனருஞம் முருக செம்பொற் கழலோனே
கருணை தெறி புரியும் அண்பர்க் கெளியோனே
கனகசபை மருவு கந்தப் பெருமானே

திருவாசகம்

திவப்புராணம்

திருச்சிந்றப்பலம்

தமச்சிவாய வாழக நாதன்றூள் வாழக
இமைப்பொழுது மென்னென்றில் நீங்காதான் —

ரூள்வாழக

கோகழி யான்ட குருமண்தன் ரூள்வாழக
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பாள் ரூள்வாழக
ஏக னனேக விளைவு னடிவாழக
வேகங் கெடுத்தான்ட வேந்த னடிவெலக
பிறப்பறுக்குங் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழுக்கள் வெலக
புறக்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழுக்கள் வெலக
காங்குவிவா ரூண்மகிழுங் கோன்கழுக்கள் வெலக
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்குஞ் சிரோன் கழுல்வெலக
ஈச னடிபோற்றி யெத்தை யடிபோற்றி
தேச னடிபோற்றி திவன்சே வடிபோற்றி
தேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
ஊயப் பிறப்பறுக்க யன்ன னடிபோற்றி
தோசி பெருந்துறைநந் தேவ னடிபோற்றி
ஆராத இங்பம் அருணமலை போற்றி
திவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அகனுல்
அவனரு ஓாலே யவன்றூள் வனங்கிச்
சிந்தை மகிழுச் சிவபுரா னந்தனை
முந்தை வினை மழுதும் ஒய வுறைப்பனியான்
கன்னுவதலான் றன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெதய்தி
என் னுதந் தெட்டா எழிலார் சழ ஏன்றஞ்சி
வின்னினைறந்து மன்னிறைத்து மிக்காய்

வினங்கொவியாய்

என்னிறந் தெல்லை யிலாதானே நின்பெருஞ்சிர்
பொலிலா வினையேன் புகழுமா ஜேன்றறியேன்
புக்கைப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பஸ்மிகுக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வன்வகர ராகி முனிவராய்த் தேவாய்ச்
செங்வாது நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினந்ததே னெம்பெருமான்
மெய்யேயுன் போன்னடிகள் கண்டின்ற வீடுற்றேன்
உய்யவென் னுள்ளத்துள் ஒங்கார மாய்நின்ற

மெய்யா விமலா விடைய்பாகசு வேதங்களீ
 ஜயா வென்றங்கி ஆழ்ந்தகான்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாம் தனியா யியகான ஞம்சிமலா
 பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாதி மிளிச்தின்ற மெய்ச்கடரே
 எஞ்ஞான மிளிலகதே வின்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானந் தன்னை யகல்விக்கு நல்லறிவே
 ஆக்க மளவிதுதி யின்லா யனைத்தலாம்
 ஆக்குவாய் காப்பா யழிப்பா யருள்தருவாய்
 போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றெருமுக்கி
 ஞற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நனியானே
 மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் என்னசோடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தணையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 திறங்களோ செந்துடையாய் விள்ளேஷ்க னேத்த
 மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வங்கினையேன்றங்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவ மெண்ணும் அநுங்கயிற்றுற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்துகெங்கும் புழுவுமுக்கு மூடி
 மலங்குசோடு மொங்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புல்லிழந்தும் வஞ்சளையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா வுனக்கு
 கலந்துவன் பாகிக் கிந்துவன் ஞாகும்
 தலந்தா விலாத சிறியேற்கு நஷ்டி
 நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீங்கழுகிகள் காட்டி
 தாயிற் கடையாய் கிடந்த அம்யேற்குத்
 தாயிற் திறந்த தயாவான தக்துவனே
 மாசந்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனை தேனு ஏழுதே விவுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்த நெஞ்சில்வனு சுங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெதுங்கணைருப் பேராறே
 ஆரா வழுதே யளவிலாப் பெங்மானே
 ஒராதா ருள்ளத் தெரளிக்கும் ஒளியானே
 நீரா யுதுக்கியென் ஞாயிராய் நின்றுவே
 இன்பழும் துண்பழு மில்லானே யுள்ளானே
 அங்பருக் கண்பனே யாகவையுமா யங்கையுமாஞ்
 சோதியனே துண்ணிருளே தோன்றுப் பெருமையனே
 ஆதியனே யந்த நடவாகி யல்லானே
 அர்த்ததெண்ணே யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே

கூரித்தமெஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுவோர்யார்

தங்ககுத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுனர்வே
போக்கும் வரவுங் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேசேராளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே யத்தாயிக் காய்நின்ற
தோற்றச் சட்ரோளியாய்ச் சொல்லாத

நுண்ணுனர்வாய்

மாற்றமாம் வையசுத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாந்
தேற்றேனே தேற்றக் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
ஊற்றுண் வுண்ணு ரழுதே யுடையானே
வேற்றுவிகாச விடக்குடம்பி னுட்சிடப்ப
ஆற்றேனெம் கையா அரனேயோ வென்றென்று
போற்றிப் புழுந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானுர்
மீட்டுங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கன்னப் புலக்குரம்பைக் கட்டடழிக்க வக்லானே
தன்னிதுளிக் நட்டம்பயின்றுடு நாதனே
தில்லையிற் கூத்தனே தெள்பாண்டி நாட்டானே
அல்லற் பிறவி யறுப்பானே யோவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருஞ்ஞர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து,

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏ.

வினாயகர் வணக்கம்

திருவாக்கும் செய்கரும் கைகூட்டும் செஞ்சொல்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் — உருவாக்கும்
ஆதலால் வானேரும் ஆனை முகத்தாணக்
காதலால் கூப்புவர் தம்மை.

1ம் திருமுறை

திருஞாளசம்பந்தர்

பண :—நட்பாகட

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவென்மதி குடி
காடுடைய சுடலைப் பொடி பூசியென் உள்ளம் வைர் கள்வள்
ஏடுடைய மலரான் முனைநாள் பணிந்தேத்த அருள் செய்த
பீடுடைய பிரமா புராமேஷிய பெம்மானிவனன்றே!

பண :— நட்பாகட

புற்றில் வாழும் அரவம் மரையார்த்தவன் மேவும்
புக்குறுரைக்
கற்று நல்லவர் காழியுன் ஞானசம்பந்தன் துமிழ் மாலை
பற்றி யென்றும் இசை பாடிய மாந்தர் பரமான்னாடி சேர்ந்து
குற்றமின்றிக் குறை பாடொழியாப் புக்கோங்கிப்
யோவிவாரோ
(திருப்புகாலூர்)

பண — தக்கராகம்

விதியாய் வினவாய் வீளைவின் பயதுகிட
கொதியா வருகூற்றை உதைத்தவர் சேஞ்சும்
பதியாவது பங்கய நின்றவரத் தேன்
பொதியார் பொழில் குழ் புக்கிந் நகர்தானே!

(திருப்புகலி)

ஓன்:—தக்கராகம்:

மாண்டார் சுடலைப் போடி பூசியானது
 திண்டா நடமாடிய வேந்தறன் மேனி
 நீண்டா வீருவர் கெளியா யரவாரம்
 பூண்டானாசர்பூம் புச்சிந் நகரீதானே! (திருப்புகலி)

ஓன்:—பழந்தக்கரங்கம்

ஆதியாய நான்முகனு மாலு மறிவறிய
 சொதியானே நீதியில்லேன் சொல்லுவனின் றிறமே
 ஒதிநாளு முன்னை யேத்து மென்வினை யவலம்
 வாதியாமே வந்து நல்காம் வலிவலமே யவனே!

(திருவவிலவம்)

2ம் திருமுறை (தேவாரம்)

ஞானசம்பந்தர் ஓன்:—காந்தராம்

தந்தையார் போயினார் தாயாரும் போயினார் தாழும்
 போவார் கொந்தவேல் கொண்டொரு கூற்றத்தார் யார்க்கிண்ணர்
 கொண்டுபோவார் எந்த நாள் வாழ்வதற்கே மனம் வைத்தியாலேழை
 நெஞ்சே அந்தனைகூர் தொழுதுய்ய வாழையல் கொண்டஞ்சை
 நெஞ்சே (திருவாளர்)

ஓன்:—இந்தளம்

விண்ணவீலான பிறை குடுவர் தாழ்ந்து விளங்கவே
 கண்ணி ஒல தங்கன்னுடலைம் பொடியாக்கினார்
 பண்ணி லானவிசை பாடன்மல் அந்திருவாஞ்சியத்
 திண்ணவீர் தம்மடி போற்ற வல்லார்க்கில்லை யல்லலே!

(திருவாஞ்சியம்)

பண்:— இந்தளம்

தெரிந்த வண்புர முன்றுடன் மாட்டிய சேவகன்
பரிந்து கைதொழு வாரவர் தம்மனம் பாலீனுள்
வரிந்த வெஞ்சிலை யொன்றுடை யான் மழ பாடியைப்
புரிந்து கைதொழு மின் விளை யாயின போகுமே!

(திருமழபாடு)

பண்:— இந்தளம்

சிந்தாயியனுமால் சிவ னேயெனுமால்
முந்தா யெனுமால் முதல் வாவெனுகால்
கொந்தார் குவளைகுவவும் மருகல்
எந்தாய் தகுமோ விவ னேசறவே !

(திருமருகல்)

பண்— காந்தாம்

தந்தை தாய் தண்ணுடன் ரேண்றினார் புக்திரர் தாசமென்னும்
பந்த நீங் காதவர்க் குய்ந்து போக்கில்வெனப் பற்றினுயே
வெந்த நீருடியா ராதியார் சோதியார் வேததீதி
எந்தையா ரூடிதாழு துய்யலா மையல் கொண்டஞ்ச நெஞ்சே!

(திருவாரு)

3ஆ திருமுறை

ஞானசம்பந்தர்

பண்: கொஸ்லி

ஆணலார் பெண்ணலார் அயனெனுரு மாலுக்கும்
காணெனு வண்ணத்தான் ரேவார் மனத்துளான்
பேணுவாச் பிணியொடும் பிறப்பறுப் பானிடம்
சேணுலா மாளிகைத் திருவுசாத் தானமே!

(திருவுசாத்தானம்)

பண்: கௌடிகம்

இயமன் தாதரு மஞ்சவர் இன்சொலால்
நயம்வந்தோதவல் வார்த்தமை நன்னினுல்
நியமந் தானினை வார்க்கினி யானெற்றி
நயன முமக் நமச்சி வாயவே! (பொது)

பண்; காந்தாரபஞ்சம்

தல்லவர் தீயரி எனுது நச்சினர்
 செல்லல் கெடச் சிவமுக்கி காட்டுவ
 கொள்ள நமன்றமர் கொண்டுபோ மிடத்து
 அல்லல் கெடுப்பன அஞ்செழுத்துமே!

(பஞ்சாக்கரத் திருப்பதிகம்)

பண்— காந்தாரபஞ்சம்

மந்திர நான்மறை யாகி வானவர்
 சிந்தையுள் நின்றவர் தம்மை யாள்வன
 செந்தள லோம்பிய செம்மை வேதியர்க்
 கந்தவுன் மந்திரம் அஞ்செழுத்துமே

(பஞ்சாக்கரத் திருப்பதிகம்)

பண்காந்தாரபஞ்சம்

ஆனில் செயிர்ப்பை யோடுக்கி யோண்கூடர்
 ரூணவிளக்கினை யேற்றி நன்புவத்
 தேவை வழிதிறந் தேத்து வார்க்கிடர்
 அன கெடுப்பன அஞ்செழுத்துமே!

(பஞ்சாக்கரத் திருப்பதிகம்)

4ம் திருமுறை

திருநாவுக்கரசர்

மாய்ந்தன தீவினை மங்கின நோய்க்கை மறுகிவிழத்
 தேய்ந்தன பாவஞ் செறுக்ககில் லாநம்மைக் செற்றநங்கைக்
 காய்ந்தன பிரான்கண்டி யூரெம் பிரான்கை மாறினையும்
 ஆய்ந்த பிரான்ஸல் ஞேவடியேலை யாட் கொண்டவனே

(திருக்கண்டியூர் வீரட்டம்)

திருவிருத்தம் பண்; சாதாரி பொது

உற்கு ராருளரோ வயிர்
 கொண்டு போம் பொழுது
 உற்குவத்துறை கத்தனல்லாமைக்
 குற்குராருளரோ!

பண்: காந்தாரம்

நீறுமெய் பூசவள்ளானு நினைப்பவர் நெஞ்சத்துளானும்
ஏறுகந் தேறவல்லானும் எரிபுரை மேனியினானும்
நாறு கரந்தையினானு நான்மறைக் கண்டத்தினானும்
ஆறு சடைக்கரந் தானுமாரு ரமர்ந்தவம் மானே!

(திருவாரூர்)

பண்: காந்தாரம்

கடிமதிக் கண்ணியினானக் காரிகை யாளொடும் பாடி
வடிவொடு வண்ணமிரண்டும் வாய்வேண்டுவ சொல்லி
வாழ்வேன்
அடியினை ஆர்கும் கழலான் ஜயாறடைகின்ற போது
இடிகுர வண்ணதோ ரென மிசைந்து வருவன கண்டேன்
கண்டேனவர் திருப்பாதம் கண்டறியாதன கண்டேன்

(திருவையாறு)

பண்- சீகாமசும்

பிறத்தலும் பிறந்தாற் பிணிப்பட வாய்ந்தசைந்துடலம்
புகுந்து நின்
றிறக்குமா றளதே யிழித்தேன் பிறப்பினை நான்
அறத்தையே புரிந்த மனத்தனு யார்வச செற்றக் குரோத
நீங்கியுன்
திறத்தனு யொழிந்தேன் திருவாரு ரம்மானே

(திருவாரூர்)

5ம் திருமுறை

திருநாவுக்கரசர்

திருக்குறுந்தோகை

உற்று ராயிற வாகி யியிர்க்கெல்லாம்
பெற்று ராய பிரானு ருறைவிடம்
முந்றூர் மும்மதி ஸெய்த முதல்வனூர்
கற்றூர் சேர்கடம் பூர்க்கரக் கோயிலே!

(திருக்கூட்டுரை)

சித்தத்தொகை திருக்குறுந்தொகை

2. ஒத வண்ணனும் ஒன்மலர்ச் செல்வனும்
நாதனேயரு ளாயென்று நாடோறும்
காநல் செய்து கருதப் படுமலர்
பாத மேத்தப் பறையும்நம் பாவமே!

திருக்குறுந்தொகை

3. மூலமாகிய மூவர்க்கும் மூர்த்தியைக்
காலஞ்சிய கலற்குள் காலனைக்
கோலமாம் பொழிசுழ்திருக் கோளிலிச்
குலபாணி தன் பாதந்தொழுமினே!

பாவநாசத்திருக்குறுந்தொகை

4. கான நாடு கடந்து திரியிலென்
ஈன மின்றி யிருந்தவர் செய்யிவேங்
ஊனை யுண்ட ஸொழித்துவாண் நோக்கிலென்
ஞான னென்பவர்க் கண்றிநான் இல்கையே!

திருக்குறுந்தொகை

5. பாடிச் சென்று பலிக்கென்று நிற்றவர்
ஓடிப்போயினர் செய்வதொன் றெங்கொலோ
ஆடிப் பாடி யன்னுமலை கைதொழு
ஓடிப் போகும் நம் மேலே வினைகளே!

(திருவண்ணாமலை)

மெ திருமுறை

திருத்தாண்டகம்

1. எத்தாய ரெத்தந்தை எச்சுற்றந்தார்
எம்யாடு சும்மாடா மேவர் தல்லார்
செத்தால் வந்துதவா ரொருவரில்லைச்
சிறுவிறகாற் றிமூட்டிச் செல்லாநிற்பர்.
சித்தாய வேடத்தாய் நீடுபொன்னித்
திருவாளைக் காவுடைய செல்வாவென்றான்
அத்தாவுண் பொற்பாத மடையப்பெற்றால்
அல்லல் கண்டடங்கொண்டடியேன் ஏன் செய்கேனே!

(திருவாளைக்கா)

தனித்திருத்தாண்டகம்

2. திருநாமம் ஐந்தெழுத்தும் செப்பாராகில் தீவண்ணர் திறமொருகால் பேசாராகில் ஒருகாலும் திருக்கோவில் சூழாராகில் உண்பதன் முன் மவர்பறித்திட் இண்ணூராகில் அருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியாராகில் அணியற்றூர் பிறந்துவாறே தொவெண்ணில் பெருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்தும் செத்தும் பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின்றாரே!
3. குலம்பொல்லேன் குணப்பொல்லேன் குறியும்பொல்லேன் குற்றமே பெரிதுடையேன் கோலமாய் நலம்பொல்லேன் நால்பொல்லேன் ஞானியும்லேன் நல்லாரோடிசெந்திலேன் நடுவேநின்ற விலங்கல்லேன் விலங்கல்லா தொழிந்தேன் அல்லேன் வெறுப்பனவும் மிகப்பெரிதும் பேசவல்லேன் இலம் பொல்லேன் இரப்பதே ஈயமாட்டேன் என் செய்வான் தோன்றினேன் ஏழையேனே!
4. நற்பத்தார் நற்பதமே ஞானமூர்த்தி நலஞ்சுடரே நால்வேதத் தப்பால் நின்ற சொற்பத்தார் சொற்பதமும் கடந்துநின்ற சொலற்கரிய சூழலாய் இதுவன் தன்மை நிற்பதொத்து நிலையிலா நெஞ்சந் தன்னுள் நிலவாத புலாவுடம்பே புகுந்து நின்ற கந்பகமே யானுள்ளை விடுவேனல்லேன் கனசமா மணிநிறத்தெங் கடவுளானே!
5. பேரா யிரம்பஶவி வானே ரேத்தும் பெம்மானைப் பிரிவிலா அடியார்க்கென்றும் வாராத செல்வம் வருஷிப்பானை மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்துமாகித் தீராநோய் தீர்த்தருள வல்லான் தன்னைத் திரிபுரங்கள் தீயேழுத்தின் சிலையைக் கொண்ட போரானைப் புள்ளிருக்கு வேஞ்சானைப் போற்றுதே ஆற்றநான் போக்கினேனே!

(திருப்புள்ளிகுச்சுவேஞ்சு)

மறுமாற்றத் திருத்தாளிடகம்

6. நிற்பனவும் நடப்பனவும் நிலனும் நீரும் நெருப்பினாடு காற்றுகி நெடுவானுகி அந்பமோடு பெருமையுமாய் அருமையாகி அன்புடையார்க் கெளிமையதாய் அளக்கலாகாத் தற்பரமாய் சதாசிவமாய்த் தானும் யானும் ஆடுகின்ற தங்மையனை நன்மையோடும் பொற்புடைய பேசக் கடவோம் பேயர் பேசவன பேசதுமே பிழையற்றோமே.

7ம் திருமுறை

கந்தரர் அருளியது

பண்:- நட்போஸ்ட்

1. வாழ்வாவது மாயமிது மண்ணுவது தின்னாம் பாழ்போவது பிறவிக்கடல் பசிநோய் செய்த பரிதான் தாழாதறர் செய்மான்தடங் கண்ணுண் மலரோனும் கீழ் மேலுற நின்றுன் திருக் கேதாரமென்றே

(திருக்கேதாரம்)

பண்-நட்போஸ்ட்

2. பறியே கமந்துழல் வீர்பறி நரி கிறுவ தறியீர் குறிக்கிய கூற்றங்கொனு நாளால் அறம் உளவே அறிவானிலும் அறிவான்நல நறுநீரோடு சேறு கிரிபேசிநின் றிடுவான் தொழு கேதார மென்றே!

(திருக்கேதாரம்)

பண்:- நட்டராகம்

3. வருங் காலன்னுயிரை மடியத்திரு மெல்விரலால் பெரும்பா ளன்றனக்காய்ப் பிரிவித்த பெருந்தகையே கரும்பா கும்வயல்குழ் திருக்கற்குடி மண்ணிறின்ற விரும்பா எழுபெருமான் அடியே:னையும் வேண்டுதியே!

(திருக்கந்துடி)

பாங்:- கொள்கிக்கெளவாணம்

4. ஜயன் அத்தனை ஆருடை ஆமாத்தூர் அண்ணலீல
மெய்யனை மெய்யர்க்கு மெய்ப்பொருளான வீமலைனை
ஸெய்யனை மையனி கண்டனை வன்றேண்டனாரன் சொல்
பொய்யொன்று மின்றிப் புலம்புவார் பொற்கழல்
சேர்வரே
(திருவாமாத்தூர்)

பாங்:- தக்கே

5. மறையவன் ஒடு மாணிலந் தடைய
வார மாய்அவன் ஆருயிர் நிறுத்தக்
கரைகொள் செறுடைக் காலனைக் காலாற்
கடந்த காரணங் கண்டு கண்டடியேன்
இறைவன் எம்பெருமான் என் தெப்போது
ஏத்தி ஏத்திநின் றஞ்சனி செய்தும்
அறைகொள் சேவதிக் கண்பொடும் அடைந்தேன்
ஆவ டுதை ஆதி எம் பெருமானே!

(திருவாவட்டுறை)

8ம் திருமுறை

திருவாசகம்

மாணிக்கவாசகம்

உற்றுரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன் பேர்
வேண்டேன்
கற்றுரை யான்வேண்டேன் கற்பணவும் இனி யமையும்
அற்றுலத் தமர்ந்துறையும் கூத்தா உன் குரைகழற்கே
கற்றுவின் மனம்போல கசிந்துருக வேண்டுவனே

(திருப்புலம்பல 558)

நெறியல்லா நெறிதனை நெறியாக நினைவேனை
சிறு நெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும் வண்ணம்
குறியொன்றுமில்லாத கூத்தன் தன் கூத்தை எனக்
கறியும் வண்ணம் அருளிய வாரூர் பெறுவார் அச்சோடே
(அச்சோப்பதிகா 650)

இன்றெனக் கருளி இருள் கடிந்துள்ளத்
 தெழுகின்ற ரூயிறே போன்று
 நிலை நின் தண்மை நினைப்பற நினைந்தேன்
 நீவிலாற் பிறிதுமற் றின்மை
 சென்று சென் ரணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந் தொன்றூய்த்
 திருப்பெருந்துறை யுறை சிவனே
 ஒன்று நீ யல்லை யன்றி யொன்றில்லை
 யாருங்னை யறியகிற் பாரே!

(கோயிற்திருப்பதிகம்)

மாடுஞ் சுற்றமும் மற்றுள போகமும் மங்கையர் தம்மோடுஞ்
 கூடியங்களு குணங்களால் ஏறுண்டு குலாவியே திரிவேண
 ஈடுதந்தென்ற வெந்தொழில் வீட்டிடமென் மலர்க்கழல்

காட்டி

ஆடுவித்தென தகம் புகுந்தாண்டதோர் அற்புதம்
 அறியேனே
 (அற்புதப்பத்து 573)

பாருகுவாய்ப்பிறப்பிற யேண்டும் பத்தினமயும் பெற வேண்டும்
 சீருகுவாய சிவபெருமானே செங்கமல மலர் போகு
 ஆருகுவாய என் அரமுதே உன் அடியவர் தொகை நடுவே
 ஒதுகு வாய நின் திருவருள் காட்டி என்னையும் உய்யக்

கொண்டஞ்சே!

(என்னப்பதிகம் 599)

9ம் திருமுறை

திருவிசைப்பா

திருமானிகைத்தேவர்

பண் - பஞ்சமம்

ஒளிவளர் விளக்கே! யுலப்பிலா ஒன்றே!

உணர்வு சூழ் ஈடந்த தோருணரவே!

தெளிவளர் பளிங்கின் றிரண் மனிக்குண் றே!

சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!

அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே!

அம்பல மாடரங்காகத்

வெளி வளர் தெய்வக் கூத்து கந்தானையத்

தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே!

கண்டராதித்தரி.

பன் - பஞ்சம்

முக்கியாளர் நான்மறையர் மூவாயிரவர் நின்னேடு
ஒத்தே வாழும் தன்மையாளர் ஓயிய நான் மறையைத்
செத்தே யென்று வன்டு பாடுப்பெற தீவிலையம்பலத்துள்
அத்தாவுன்றன் ஆட்காண அணைவதும் என்று கொலோ!

பவளமாஸ் வரை - 233

பன் - நட்டரங்கம்

அறிவும் மிக்கநல் நானும் நிறைமையும் ஆசையும்
இங்குள்ள!

உறவும் பெற்ற நற்றுயொடு தந்தையும் உடன்பிறந்தவ
ரேஷும்
பிரிய விட்டுனை யடைந்தனன் ஒன்றுகொன் பெருங்
பற்றுப் புவியூரின்
மறைகள் நான்கும் கொண்டத்தனர் ஏத்த நன்மா
நடம் மகிழ்வானே

கோயில்

பன் - பஞ்சம் 253

கூத்தனை வானவர் தங் கொழுந்தைக் கொழுந்தா
யெழுந்த

மூத்தனை மூவருவின்முதலை முதலாகினின்ற
அத்தனைத் தான்படுக்கும் அந்தனர்துல்லை அம்பலத்துள்
ஏத்த நின்றுகொன்ற எம்பிரானடி சேர்வன் கொலோ!

கோயில்:

பன்:—சாளரபாளி 183

எம்மந்த வல்லினேநோய் தீர்த்திட்டெமையானும்
சம்பந்தன் காழியர் கோன் கன்னையும் ஆட்கொண்டருளி
அம்புந்த கண்ணைன் தானும் அணிதில் லீச்
செம் பொன் செய் அம்பலமே சேர்ந்திருக்கை ஆயிற்றே!

திருப்பல்லாண்டு

கேந்தனு

பண:—பஞ்சம்

மியங் மனத்தவர் போயின்கள் மெய்யடியார்கள்
 விரைந்து வழ்மின்
 கொண்டும் கொடுத்தும் குடிகுடி ஈசற்காட், செய்மின்
 குழாம் புகுந்திங்
 கண்டம் டெந்த பொருளாவில்லாதோர்
 ஆனந்த வெள்ளம் பொருள்
 பண்டும் பின்னும் என்றும் உள்ள பொருளென்றே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே!

பண:—பஞ்சம்

நிட்டையில்லாவுடல்தீததென்னை யாண்ட, நிகரிலா
 வண்ணங்களும்
 நிட்டன் சிவன்யடியாரைச் சீராட்டுந். திறங்களுமே சிந்தித்து
 அட்டஞ்சூர்த்திக்கென் அகம் நெக ஊறும்
 அமிர்தனுக் கால நிழல்
 பட்டனுக் கென்னைத்துன் பாற் படுத்தானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே!

பண:—பஞ்சம்

தாதயைத் தாளற வீசியசளிடக்கிவ்
 அண்டத் தொடுமுடனே
 குதலத்தோரும் வணங்க பொற் கோவிலும்
 போன்றமும் அருளிச்
 சோதி மனி முடித்தாமமும் நாமமும் தொண்டர்க்கு
 நாயகமும்
 பாதகத்துக்குப் பரிசுவைத்தானுக்கே பல்லாண்டு
 கூறுதுமே

பண : - பஞ்சம்

ஆரார் வந்தார் அமரா குழாத்தில் அனியுடை ஆதிரை
நாள்
நாராயண சென்று நான் முகன் அங்கு இரவியும் இத்திரனுங்
தேரார் விதியில் தேவரி குழாங்கள் திசையணைத்தும்
நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும் பல்லாண்டு
கூறுதுமே!

பண - பஞ்சம்

எந்தை எந்தாய் சுற்றமுற்றும் எமக்கமுதமாம் எம்பிரான்
என்றென்று
சிந்தை செய்யுஞ் சிவன்சீரடியார் அடிநாய் செப்புரை
அந்தமில் ஆணந்தச் சேந்தன் எனைப்புகுந்தாண்டு
கொண்டாருயிர் மேல்
பந்தம் பிரியப் பரிந்தவனே யென்று
பல்லாண்டு கூறுதுமே!

10 ம் திருமுறை

திருமந்திரம்

திருமுலர்

ஹரெலாங் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டுப்
பேரினை நீக்கி பினை என்று பேரிட்டுச்
குரையங் காட்டிடை கொண்டுபோய்ச் சுட்டிட்டு
நீரினில் முழ்கி நினைப் பொழிந்தார்களே!

உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெய்ஞானஞ் சேரவு மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே!

உடம்பினை குன்னம் இழுக்கின்றிருந்தே
உடம்பினுக்குள்ளே யுறுபொருள் கண்டே
உடம்புளே உத்தமன் கோவில் கொண்டாளென்று
உடம்பினை யானிருந் தோம்புகின்றேனே!

முகந்திற் கண் கொண்டு காண்கின்ற மூடர்காள்
அகந்திற் கண் கொண்டு காண்பதே யானந்தம்
மகட்குத் தாய்தலை மணைனேடாடிய
சுகத்தைச் சொல்லவென்றும் சொல்லுமா நெங்குனே!

அகார முதலா யனைத்து மாய் நிற்கும்
உகார முதலாயுயிர்ப் பெய்து நிற்கும்
அகார உகாரமிரண்டு மறியில்
அகார உகாரம் இவிங்கமதாமே!

சிவசிவ என்கிலீர் தீவினையாளர்
சிவசிவ என்றிடத் தீவினைமானுஞ்
சிவசிவ என்றிடத் தேவருமாவர்
சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே!

தன்னை யறியத் தனக்கொரு கேடில்லை
தன்னை யறியாமல் தானே கெடுகின்றான்
தன்னை யறியும் அறிவை அறிந்தபில்
தன்னையே யர்ச்சிக்கத் தானிருந்தானே!

ஏற்றி இறுக்கி இருகாலும் பூரிக்குங்
காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறிவாரில்லை
காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறிவார்க்குக்
கூற்றை யுதைக்குங் குறிய வாமே

இக்காய நீங்கி இனியொரு காயத்திற்
புக்குப் பிறவாமற் போம் வழி நாடுமிள்
எக்காலத்தில்வுடல் வந்தெதமக் கான தென்
றக்கால முன்ன அருள் பெறலாமே!

11ம் திருமுறை

காலைக்காலம் மையாரி

முத்த திருப்பதிகம்

பண:—நட்டமாஸ

புந்திகலங்கி மதிமயங்கி இறந்தவரைப் புறங்காட்டிவிட்டுச்
சந்தியில் வைத்துக் கடமைசெய்து தக்கவரிட்டுசெந்தி
விளக்கா

முந்தி அமரர் முழவினேசை திசை கதுஙச் சிலம்
பாரிக்க ஆரிக்க
அந்தியில் மாநடம் ஆடுமெங்கள் அப்பணிடந்திரு
ஆலங்காடோ!

திருவாவங்காடு

இனியோநாம் உய்ந்தோம் இறைவன் அருள் சேந்தோ
இனியோர் இடமில்லோம் நெஞ்சே—இனியோர்
வினைக்கடலீல் யாக்குவிக்கும் மீளாப் பிறவிக்
கனைக்கடலீல் நீந்தினோம் கான்.

(அற்புதத் திருவந்தாடி)

நக்கிரதேவர்

பணியாது முன்னிலைனப் பாவியேன் வாழா
கணியாது காலம் கழித்தேன்—அணியும்
கருமாமிடற் றெங்கைலாயத் தெங்கள்
பெருமான் தில்லை பிழை

(வெங்பா)

நம்பியரண்டார் நம்பி

நண்ணிய தீவினை நாசன் செலுத்தி நமனுலகந்
தெண்ணினை நீக்கி இமையோ ருவகந் திருக்கலுந்தரீ
பெண்ணினோர் பாகத்தன் சிற்றம் பலத்துப் பெருந்தனைக்
கண்ணினை யார்தரக் கண்ணைக் யராத் தொழுமின்களே
(கோயில் திருப்பண்ணியச் சிருத்தம்)

ஏஷதேவர்

சுயம் பொருளே எக்குச் சிவலோகம்
சுயம் பொருளே இடுகாட்டில்-நீயும்
படநாகம் புனும் பரணோகிர் என்னீர்
படநாகம் புனும் படி

(சிவபெருமான் திருவந்தாதி

12ம் திருமுறை

திருப்புராணம்

ஓழித்தேன் பிறவியை ஊர்ந்தேன் உவகையை

ஓங்சிற்றுள்ளம்

இழித்தேன் உடம்பினை ஏலேன் பிறரிடை இம்மனையும்
பழித்தேன் பழியே விளைக்கும் பஞ்சேந்திரியக் குஞ்சரமும்
தெழித்தேன் சிவனடி சேர்ந்தேன் இனிமிகந்

தெள்ளியனே!

பெரிய புராணங்

இறவாத இன்ப அன்புவெண்டிப்பின் வேண்டுகின்றூர்
பிறவாமை வேண்டும் மின்டும் பிறப்புண்டேலுன்னை

யென்றும்

மறவாமை வேண்டு மின்னும் வேண்டுநான் மகிழ்ந்துபாடி
அறவா நீ ஆடும் போருள் னடியின் கீழிருக்க என்றூர்.

ஆவது மழிவு மெல்லா மவர் செயல்மன ராகும்
பாவகாரிகளை நோக்கும் மழுதுடநீங்கி வெல்லச்
சேவுயர் கொடியினார்தந் திருவுளமறிவே னென்று
புவலர் பொழில் சூழ் சண்டைபப் புரவலர் போதுகிண்றூர்

அந்திலை யவரைக் காணு மதிசயங் கண்டாடுதேல்லா
மங்னிலை நின்ற வேத முதல்வரைக் கண்டாரில்லை
இன்திலை யிருந்த வண்ண மென்னென மருண்டுநின்றூர்
துன்னிய விசம்பினாடு துணையுடன் விடைமேற்கண்டார்

கண்டனர் காக்ளாரத் தொழுதனர் கலந்த காதல்
அண்டரு மேத்தினேர் களன்பர்தம் பெருமைநோக்கி
விண்டரும் பொலிவுகாட்டி விடையன் யேல் வருவார்

[தம்மைத்

தொண்டரு மனைவியாரும் தொழுதுடன் போற்றிதின்றூர்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்
கதவுதிறக்கப் பாடிய பதிகம்

திருக்குறுந்தோகை [5ம் திருமுறை]

திருச்சிந்தநம்பலம்

பண்ணி ன் நேரமொழி யானுமை பங்கரோ
மண்ணி ஞரிவலஞ் செய்ம்மறைக் காடரோ
கண்ணி அலுமை காணக் கதவினைத்
தின்னை மாகத் திறந்தருள் செய்ம்பினே 1

ஈண்டு செஞ்சடை யாகத்துள் ஈசரோ
முண்ட கார்முகி லிக் முறிக் கண்டரோ
ஆண்டு கொண்டநீரே அருள் செய்திடும்
நீண்ட மாக்கத விள்வலி நீக்குமே. 2

அட்ட முத்திய தாகிய அப்பரோ
துட்டர் வான்புரஞ் சுட்ட சுவண்டரோ
பட்டங் சுடிய சென்னிப் பரமரோ
சுட்ட இக்கத வந்திறப் பிம்மினே. 3

அரிய நாண்மறை யோதிய நாவரோ
பெரிய வான்புரஞ் சுட்ட சுவண்டரோ
விரிகொள் கோவண ஆடை விருத்தரோ
பெரிய வாங்கத வர்பிரி விக்கவே. 4

மலையில் நீடிருக் கும்மறைக் காடரோ
கலைகள் வந்திறஞ் சுங்கழுள் ஏத்தரோ.
வலையில் மாமனி வண்ண வுருவரோ
தொலைவி லக்கத வந்துளை நீக்குமே, 5

ஷக்குந் தாழை புறணி அருகெலாம்
ஆக்குந் தண்பொழில் குழ்மறைக் காடரோ
ஆர்க்குஞ் காண்பரியீர் அடி கேள்வுமை
நோக்கிக் காணக் கதவைத் திறவுமே 6

வெந்த வெண்பொடிப் பூசும் விகிஸ்தரோ
அந்த மில்லி அணிமறைக் காடரோ
எந்தை நீ அடி யார்வந் திறைஞ்சிடர்
இந்த மாக்கத வம்மினி நீக்குமே.

7

ஆறு சூடும் அணிமறைக் காடரோ,
கூறு மாதுமைக் கீந்த குழக்ரோ
ஏற தேறிய எம்பெஞ் மான்இந்த.
மாறி ஸாக்கத வம்வலி நீக்குமே.

8

கண்ண வெண்பொடிப் பூசுஞ் சவண்டரோ,
பண்ணி யேறுந் தேறும் பரமரோ
அண்ண ஸாதிஅ னிமறைக் காடரோ
திண்ண மாக்கத வந்திறப் பிம்மினே.

9

வீண்ணு ளார்விஞும் பியதிர் கொன்னவே
மண்ணு ளார்வணங் கும் மறைக்காடரோ.
கண்ணி ஞலுமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ண மாகத் திறந்தஞுள் செய்ம்மினே

10

அரக்க னைவிர ளால்அடர்த் திட்டநீர்
இரக்க மொன்றிலீர் எம்பெருமானிழர
கரக்கும் புன்னைகள் சூற்மறைக் காடரோ
சாக்க இக்கத வந்திறப் பிம்மினே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பொற்கண்ணம்.

ஆனந்தமனேவயம்

தில்லையிலகுளிச்செய்யப்பட்டது

அறுசிரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

1. முத்துநற்றூமழிபூமாலைதூக்கி
 முளைக்குடந்தூபநற்றீபம்ஙவயமின்
 சத்தியுஞ்சோமியும்பாரமகளு
 நாமகளோடுபல்லாண்டிளசமின
 சித்தியுங்கெளரியும்பார்பதியுங்
 கங்கையுங்வந்துகவரிகொண்மி
 ஏத்தனையாறங்மாணப்பாடி
 யாடப்பொற்கண்ணமிட்ததுநாமே

2. ஒவியக்வார்சடையெம்பிராந்துப
 பொற்றிருச்சண்ணமிடிக்கவேஷம்
 மாணின்வடுவகிரன்னகண்ணீர்
 வமிபின்களிலந்துடன்புடுமின்கள்
 கவுயின்ரெண்டர்புறநிலாமே
 ஞனியின்ரெழுமினெங்கோணங்குத்தன
 நேவியுந்தானும்வத்தெதம்மையாளச்
 செம்பொன்செய்கண்ணமிடித்துநாமே.

3. சுந்தரநீறணீந்தும்மெழுகித்
 தூயபொன்சிந்திதிதிபரப்பி
 யிந்திரன்சுற்பகநாட்டியெயக்கு
 மெழிற்சடர்சுவத்துக்கொடியெடுமி
 ஏந்தரர்கோணயன்றன்பெருமா
 மூறியானுதனால்வேலன்றுதை
 யெந்தரமானுமையான்கொழுநற்
 கேய்ந்தபொற்கண்ணமிடித்துநாமே?

4. காசனியின்களுலக்ஞக்கியல்லாம்
காம்பணிமின்கள்களறயுரலை
தேசமுடையவடியவர்க
னிச்றுதிலாவுககீவன்றுவாழ்த்திட
தேசமெல்லாம்புகழ்ந்தாடுங்கசித்
திருவேகம்பள்ளெம்பொற்கோயில்பாடி
பாசவினையைப்பறித்துநிச்ற
பாடிப்பொற்கன்னையிடத்துநாமே.
5. அறுடெடுப்பாரயனும்களிய
மன்றிமற்றிந்திரானேடமரி
நறுமுறுதேவர்களைங்களெல்லா
நம்பிற்பின்பல்லதெடுக்கவொட்டோஞ்
செறிவுடைமும்மதிலெய்தனிச்வி
திருவேகம்பள்ளெம்பொற்கோயில்பாடி
முறுவந்தெவலாயினீர்முக்களைப்பற
காடப்பொற்கன்னையிடத்துநாமே
6. உலக்கைபலவோக்கவார்பெரிய
குலகமெலாமுரக்பேதாதெஷ்றே
கங்கவடியவரிலந்துநிச்றூர்
காணவுகங்கள்போதாதெஷ்றே
நலக்கங்கவோகமயாணுகொண்டு
தான்மலரிப்பாதங்கள்குடத்தந்த
மலைக்குமருக்ணீஸ்பொய்ப்பாடி
மகிழ்ந்துபோற்கன்னையிடத்துநாமே.
7. குடகந்தோன்வளையரிப்பவார்ப்பத்
தொன்டர்குநாமெழுந்தாரிப்பவார்ப்ப
நாடவர்நந்தமீமையாரிப்பவாரிப்ப
நாமுமவரிதமீமையாரிப்பவாரிப்ப
பாடகமெல்லடியாரிக்குமங்கை
பங்கினவெங்கள்பசாபரனுக்
காடகமாலையன்னகோவுக்
காடப்பொற்கன்னையிடத்துநாமே.
8. வாட்டங்கன்மடமந்கைநல்லீர
வரிவளைபாரிப்பவங்கொங்கைபொங்கத்
தோட்டிதழுங்கந்துகைத்தத்திலங்கை
சோற்றெக்பிராணன்றுசொல்லிச்சொல்லி
நாட்கொன்டநரங்கன்மஸிப்பாதங்காட்டி
நாயிற்கடைப்பட்டநம்மையிம்மை

யாட்டுகாண்டவன்னாங்கள்பாடிப்பாடி
யாடப்பொற்சன்னாமிடத்துநாமே.

31

9,

வையகமெல்லாமுருந்தாக
மாமேஞுவென்னுமுலக்கூரநாட்டி
கெய்யெனுமஞ்சனிறையவட்டி
மேதகுதென்னன்பெருந்துறையான்
செய்யதிருவடிப்பாடிச்
செம்பொனுலக்கைவலக்கைப்பற்றி
யையனாணிதில்லைவாணனுக்கே
யாடப்பொற்சன்னாமிடத்துநாமே

32

10.

முத்தணிகொங்கக்களாடவாட
மொய்தழுல்வண்டினமாடவாடச்
சித்தஞ்சிவனூடுமாடவாடச்
செங்கபற்கன்பணியாடவாடப்
மீதுதெட்பிராடனூடுமாடவாடய்
பிறனிபிறரெருமோடவாட
வத்தஷ்கருணையோடாவாட
வாடப்பொற்சன்னாமிடத்துநாமே.

33

11.

மாடுநல்கவாணிலாவெறிப்ப
வாய்திறந்துங்பவளாந்துடிப்பப்
பாடுமினந்தபமையாஸ்டவாறும்
பணிகொங்டவன்னாமுக்பாடிப்பாடித்
தேடுமினைப்பெருமாணத்தேடுச்
சித்தங்களிப்பத்திளைத்துத்தேறி
யாடுமினம்பலத்தாய்க்குனுக்
காட்டப்பொற்சன்னாமிடத்துநாமே.

34

12.

மையமரிகண்ட்ஜைவானநாட்ட
மருந்தினோமாணிக்கக்கூத்தன்றன்னை
யையையையர்பிராணதும்மை
யகப்படுத்தாட்கெசங்டவருகைமகாட்டும்
பொய்யர்தமபொய்யனமெய்யர்மெய்யைப்
போதிரிக்கண்ணினைப்பொற்றிருட்ததோட்
பையரவங்கும்மடந்ததநகலீர்
பாடிப்பொற்சன்னாமிடத்துநாமே.

35

13.

மின்னிடைச் செந்துவரிவாய்க்கருந்தன
வைன்னகப்பன்னாமரிமென்மொழியி
ரென்னுடையாரருத்தங்களிப்பய
நெம்பெருமாளிமவான்மகட்டுத்

14. தன்னுடைக்கேள்வன்மகன்றகப்பன்
றமையனெம்மையன்றுள்ளன்பாடிப்
பொன்னுடைப்புன்முலைமங்கைநல்லீர்
பொற்றிருச்சன்னணமிடத்துநாமே.
15. சங்கமரற்றசிலமெபாவிப்பத்
தாழ்குமிழ்குழுதுகுமாகையாடச்
செங்கனிவாயிதமுந்துடிப்பச்
சேயிழையீரிவலோகம்பாடிக்
கங்கையிரப்பவராவிரைக்குங்
கற்றைற்சடைமுடியான்கழற்கே
பொங்கியகாதவிற்கொங்கைபொங்கப்
பொற்றிருச்சன்னணமிடத்துநாமே.
16. ஞானக்கரும்பின் நெலியைப்பாலை
தாடற்கரியநலத்தைநந்தாத
தெனைப்பழுச்சவயயாயினுளைச்
சித்தமிழ்குந்துகித்திக்கவல்ல
கோணைப்பிறப்பறுத்தான்றுகொண்ட
கூத்தணைநாத்தமும்பேறவாழ்த்திப்
பாலன்றநடங்கன்மடந்தைநந்லீர்
பாடிப்பொற்கங்னணமிடத்துநாமே;
17. ஆவகைகாழும்லந்தஷ்பர்தம்மோ
டாட்செயுஷ்வன்னங்ஸ்ளபாடிவின்மேற்
நேவரீகனுவீருஷ்கண்டறியாச்
செம்மலரிப்பாதங்கள் காட்டுஞ்செவிவச்
சேவகமேந்தியவெள்கொடியான்
சீவபெருமான்புச்சுஞ்செற்றகொற்றச்
சேவகனுமங்கள்பாடிப்பாடிக்
செம்பொள்செய்சுள்ளணமிடத்துநாமே
18. தேனகமாமலீக்கொள்றைபாடிக்
சிவபுரம்பாடித்திருச்சடைமேல்
வாளகமாம தீப்பின்லோபாடி
மாளிவைடைபாடிவலக்கண்ணயேந்து
மூன்கமாமமுஶ்குலம்பாடி
யும்பருமிகிபருமுங்யவன்று
போனகமாகநஞ்சன்டல்பாடிப்
பொற்றிருச்சன்னணமிடத்துநாமே.

19. அயன்றலைகாண்டுசௌடாடல்பாடி
 யருக்களையீறுபறித்தல்பாடி
 சயந்தனைக்கொன்றுரிபோர்த்தல்பாடி
 காலனைக்காலாலுணத்தல்பாடி
 யியந்தனமுப்புரமெஷ்தல்பாடி
 வேணுமையடியோமையான்டுகொண்ட
 நயந்தனைப்பாடினின்றுடியாடி
 நாதற்குச்சுன்னமிடித்துநாமே.
20. வட்டமலர்க்கொன்றைமாலைபாடி
 மத்தமும்பாடுமதியும்பாடுச்
 சிட்டர்கள்வாழுத்தென்றில்லைபாடுச்
 சிற்றம்பலத்தெங்கள்செல்கும்பாடுக்
 கட்டியமாகவைக்கூசுபாடுக்
 கங்கணம்பாடுக்கவீத்தனைக்குமே
 விட்டுதின்றுடுமரவும்பாடு
 யிசற்குச்சுன்னமிடித்துநாமே,
21. வேதமும்வேள்வியுமாயினைக்கு
 மெய்ஞமையும்பொய்ஞமையுமாயினூர்க்குச்
 சோதியுமாயிருளாயினூர்க்குந்
 துங்பமுஹாயின்பமாயினூர்க்குப்
 பாதியுமாய்முற்றுமாயினூர்க்குப்
 பந்தமுமாய்வீருமாயினூர்க்கு
 காதியுமந்தமுமாயினூருக்
 ஏடப்பொற்சுன்னமிடித்துநாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமான சுவாமிகள் பாடல்

இனியே தேமக்குனருள் வருமோ எனக்கருதி
 ஏங்குதே நெஞ்சமையோ
 இன்றைக் கிருந்தாரை நாளைக்கிருப்பரேன்
 ரெண்ணவோ திடமில்லையே
 அனியாய மாயிந்த வுடலைநான் என்று வரும்
 அந்தகற் காளாகவோ
 ஆடித்திரிந்து நான் கற்றதும் கேட்டதும்
 அவலமாய்ப் போதல் நன்றே
 கனியேனும் வறிய செங் காயேனும் உதிர்ச்சருகு
 கந்த மூலங்களேனும்
 கணல் வாதை வந்தெய்தின் அள்ளிப் புசித்து நான்
 கண்மூடி மெளனியாகித்
 தனியேயிருப்பதற் கண்ணினேன் என்னமீது
 சாமி நீ யறியாததோ.
 சர்வபரிபூரண அகண்டத்தத் துவமான
 சக்திதானந்த சிவமே.

கந்துக் மதகரியை வசமாக நடத்தலாங்
 கரடி வெம்புவி வாயையுங்
 கட்டலாம் ஒகுசிங்க முதுகின்மேற் கொள்ளலாங்
 கட்செவி யெடுத்தாட்டலாம்
 வெந்தழலின் இரதம் வைத்தைந்து லோகத்தையும்,
 வேதித்து விற்றுண்ணலாம்
 வெருருகுவர் காணுமல் உலகத்துலாவலராம்
 விண்ணவரை ஏவஸ் கொள்ளாஞ்
 சந்தமும் இளமையோ டிருக்கலா மற்றுரு
 சர்வரத்தினும் புகுதலாஞ்
 சலமேல் நடக்கலாங் கணல்மே லிருக்கலாந்
 தன்னிகரிஸ் சித்தி பெறலாஞ்
 சிந்தையை அடக்கியே சும்மா இருக்கின்ற
 திறமரிது சந்தாகியென்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே.

திருப்புகழ்

இறவாமல் பிறவாமல் எனையாள் சற்குருவாகிப்
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே.
குறமாதைப் புணர்வோனே குகணேசற்குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமாளே

எருவாய் கருவாய் தனிலேயுருவாயிதுவே பயிராய்
இவர்போயவரா யவர்போயிவரா யிதுவே தொடர்பாய்
ஒருதாயிருதாய் பலகோடியதாய்டனே யவமா யழியாதே
ஒருங்கால் முருங்கா பரமா குமரா உயிர்காவெனவே
முருகா வெனவோர் நாமே தடியார் முடிமேனினை
முனிவோ ரமரோர் முறையோவெனவே முதுகுந்ர மேல்
தாளாருள்வோனே விடும் வேலா
திருமால் பிரமா அறியாதவர் சீர் சிறுவா திருமால்
செழும்ரமதில்சேர் அழகார் பொழில்குற் திருவீழியில்வாழ்
பெருமாளே !

கருப்பத்தூறிப் பிறவாதே கனக்கெப் பாடுற்றுழலாதே
திருப்பொற்பாதத் தநுபதி சிறக்கெப் பாலித் தருள்வாயே
பரப்பத்திருக்கு குரியோனே பரத்தப் பாலுக் கணியோனே
திருக்கைச் சேவற் கொடியோனே செகத்திற் சோதிப்
பெருமாளே

கந்தரலங்காரம்

ஷமவருங் கண்டத்தரீமைந்த கந்தா வென்று வாழ்த்து
மிந்தக் கைவருந் தொண்டன்றி மன்றறநியேன் கற்ற கல்வியும்
போய் பைவகும் கேளும் பதியும் கதறப் பழகி நிற்கும்
ஐவருங் கைவிட்டு மெய்விடும் போதுன் அடைக்கலமே.

விழிக்குத்துணை திருமென் மலர்ப்பாதங்கள் மெய்மை குறிஞ்சு
மொழிக்குத்துணை முருகாவெனும் நாமங்கள் முன்புசெய்த
பழிக்குத்துணை யவன் பன்னிரு தோனும் பயந்த தனி
வழிக்குத்துணை வடிவேலுஞ் செங்கோட்டு மழுரமுமே.

திருவருட்பா

பெற்றதாய்தனை மகமறந்தாலும் பிள்ளையைப்பெறுந் தாய்
மறந்தாலும்
உற்றுதேந்தை யுயிர் மறந்தாலும் உயிரை மேவிய உடல்
மறந்தாலும்
உற்ற நெஞ்சங் கலைமறந்தாலுங் எண்கள் நின்று இமைப்பது
மறந்தாலும்
நற்றவத் தவருள்ளிருந்தோடுகும் நமச்சிவாயத்தை
நான்மறவேனோ!

தாய்தடையென்றேன் பிழனர்த் தாரமே தடையென்றே
ஒன்
ஸேய்தடையென்றே விந்தச் சிறுதடையெல்லாந் தீந்துந்
தோய்தடை சிறியேனினுந் துறந்திலே னெலைத் தடுக்க
ஏய்தடையாதோ நெந்தா யென் செய்கேளென் செய்கேளே

பட்டினத்தார் பாடல்கள்

பிறக்கும்பொழுது கொடுவந்த தில்லை பிறந்து மன்மே
விறக்கும்பொழுது கொடுபோவதில்லை யிடைநடுவிற்
குறிக்குமிச் செல்வஞ் விவன்தந்த தென்று கொடுக்கறியா
திறக்குங் குலாமருங் கென் சொல்லுவேன் கச்சியேகம்பனே

ஊருஞ் சதமல்ல வற்றூர் சதமல்ல வுற்றுப்பெற்ற
பெருஞ் சதமல்ல பெண்மூர் சதமல்ல பிள்ளைகளுஞ்
கிருஞ் சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல தேசத்திலே
யாருஞ் சதமல்ல நின்றூள் சதங் கச்சியேகம்பனே.

அன்னை யெத்தனை யெத்தனை அன்னையோ அப்பனேச்தனை
எத்தனை யெப்பனை பெண்டி ரோபிளையெத்தனை
எத்தனை பிளையோ
முன்னை யெத்தனை எத்தனை சென்மமோ மூடஞ்சியடியேனு
மறிந்திலேன்
இன்னை மெத்தனை எத்தனை சென்மமோ எச்செய்வேஷ
உச்சியேகம்பநாதனே

பிறவாதிருக்க வரம்பெறல் வேண்டும் பிறந்துவிட்டா
விறவாதிருக்க மருந்துன்டு காளிது வெப்படியோ
அறமார் புகழ்தில்லை யம்பல வாணரடிக்கமல
மறவாதிரு களமேயது காளை மருந்துனக்கே!

பத்தும் புகுநிது பிறந்து வளர்ந்து பட்டாடைசுற்றி
முத்தும் பலளமும் பூண்டோடி யாடி முடிந்தபின்பு
செத்துக்கிடக்கும் பின்தருகே யினிச் காம்பினங்கள்
கத்துங் கணக்கென்ன காண் கயிலா புரிக் காளத்தியே

மாடுண்டு என்றுண்டு மக்கஞ்செடன்று மகிழ்வதென்னாம்
கேடுண்டெனும்படி கேட்டு விட்டோமினிட கேண்மனமே
ஒடுண்டு கந்தையுண்டுன்னோ யெழுத்தைந்து மோதவுண்டு
தேரடுண்ட கண்டாடியார் நமக்குத் துளையுமுன்டே.

என் செயலாலதியாதொன்றுமிலை யினித் தெய்வமே
உன் செயலே யென்றுனரப் பெற்றேனிந்த ஓளெடுத்த
பின்செய்த திவினை பாதொன்றுமில்லைப் பிறப்பதற்கு
முன்செய்த திவினை யோவிளங்களே வந்து மூண்டதுவே
எனைப் பெற்ற தாயாரு மென்னைப் பின்வென்றிகழ்ந்து
விட்டார்
பொன் பெற்ற மாதரும் போவென்று சொல்லிப்
புலம்பி விட்டார்
கொன் பெற்ற மெந்தரும் பின்வலம் வந்து குடமுடை
ந்தார்
உன் பற்றெழுழிய வொரு பற்றுமிக்கி யிடையவனே!

வாய் நாறு முழல் மயிர்ச்சிக்குநாறிடும் மையிடுங்கண்
பீநாறும் அங்கம் பின்வெடிநாறும் பெருங்குழிவாய்ச்
சிநாறும் யோனி அழுனறும் இந்திரியச் சேஷ சிந்திப்
பாய்நாறும் மங்ளகவரீக்கோ விங்கனனே மனம்

பற்றியதோ

பேய் போற்றிரிந்து பிணம் போற் கிடந்திட்ட பிச்சை
யெல்லாம்
நாய் போலருந்தி நரிபோலும்பற்று நன்மங்கையரைத்
தாய் போற்கருதி தமர் போலணவருக்குந் தாழ்மை
சொல்லிச்
சேய் போவிருப்பர் கண்மருண்மை ஞானந் தெளிந்தவரே

ஓளவையார் அருளிச் செய்த நல்வழி

யாக்கா நிலையானம் - சதலேசிறப்புடையது
இடும்பைக் கிடும்பை இயலுடம்பிது அன்றே
இடும் பொய்கை மெய்யென்று இராதே - இடுங்கடுத்
உண்டாயின் உண்டாகும் ஊழிந் பெருவலிநோய்
விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு.

தேவாதனை - ஞானிகள் பற்றில்லாமல் இருப்பார்
எல்லாப்படியாலும் என்னினால் இவ்வுடம்பு
பொல்லாப் புழுமலிநோய்ப் புன்னாரம்பை - நல்லார்
அறிந்திருப்பார் ஆதவினால் ஆங்கமல நீர்போல்
பிரிந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு.

முயற்சியால் ஊக்கம் - இறந்தவர் மீளார்

ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும்
மாண்டார் வருவரோ? மாநிலத்தீர்! - வேண்டா
நமக்கும் அதுவழியே நாம்போம் அளவும்
எமக்கென்? என்று இட்டுண்டு இரும்.

விதியை வெல்ல இயலாது

ஆவாரை யாரே அழிப்பர்; அதுவன்றிச்
சாவாரை யாரே நவீரப்பர்? - ஓவாமன்
ஜயம் புகுவாரை யாரே விலக்குவார்
மெய்யம் புவியதன் மேல்?

கன்ம நீக்கம் - ஐந்தெழுத்தின் பெருமை
சிவாய நமவென்று சிந்தித்திருப்போகுக்கு
அபாயம் ஒந்நாளும் இல்லை - உபாயம்
இதுவே மதியாகும் அல்லாத எல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்.

பாவிகளின் பணம் பாழாகும்
பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்து வைத்துக்
கேடு கெட்ட மாணிடரே! கேளுங்கள் - கூடுவிட்டிங்கு
ஆவிதான் போயினபின் யாரே யனுபவிப்பார்
பாவிகாள் அந்தப் பணம்.

எல்லாம் இகறுவன் செயல்
ஒன்றை நினைக்கின் அதுவொழுந்திட்டு ஒன்றாகும்
அன்றி அதுவரினும் வந்தெய்தும் - ஒன்றை
நினையாத முன்வந்து நிற்பினும் நிற்கும்
எனையானும் ஈசன் செயல்.

போதும் என்ற மனமே இனபாக அளிக்கும்
உண்பது நாழி உடுப்பது நான்குமுழும்
எஸ்பது கோடி நினைந்து என்னுவன - கண்புதைந்த
மாந்தர் குடி வாழ்க்கை மன்னில் கலம் போலச்
ஶாந்துணையும் சஞ்சலமே தான்.

அவற்றவர் வினைப்பயனை அவரே அனுபவிப்பார்
தாம் தாம்முன் செய்தவினை தாமே அறுபவிப்பார்
புந்தாமனரயோன் பொறிவழியே - வேந்துத
இறுத்தானை என் செயலாம்? ஊரெல்லாம் ஒன்று
வெறுத்தாலும் போமோ விதி.

செல்வம் நிலியாது என உணர்ந்து தரிமம் செய்க.

ஆறிடும் மேடும் மடுவும் போலாம் செல்வம்
மாறிடும் ஏறிடும் மாநிலத்தீர் - சோறிடும்
தண்ணீரும் வாரும் தருமுமே சார்பாக
உண்ணீர்மை வீழும் உயரிந்து.

வீடு அடைவர்க்கு விதி இல்லை

வினைப்பயன் அடைவர்க்கு வேதம் முதலாம்
அனைத்தாய நாலகத்தும் இல்லை - நினைப்பதெனக்
கண்ணுறுவதல்லால் கவலைப்படேல் நெஞ்சே மெய்
வின்னுறுவார்க்கு இல்லை விதி.

விசாரணைத் தெளிவின் ஏனுபவம் கடவுளுடன் கலந்து வாழ்தல்

நான் நென்றும் தீதென்றும் நானென்றும் தானென்றும்
அன்றென்றும் ஆமென்றும் ஆகாதே - நின்றநிலை
தானதாம் தத்துவமாம் சம்பந்தார் யாக்கைக்குப்
போனவா தேடும் பொருள்.

சயன மகாவிஷ்ணு

பச்சைமா மலைபோல்மேனி பவளவாய் மகிழுச் செங்கண்
அச்சுதா அமரரே ரே ஆயர்தம் கொழுந்தே என்னும்
இச்சுவை தவிரயான்போய் இந்திரவோக மாரும்
அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன் அரங்கமா நகருளானே.

துப்புடையாரை அடைவதெல்லாம் உயர் சோர்விடத்து
செப்பினேனுகிலும் நின்னடைந்தேன் ஆளைக்கு நீ அருள்
செய்தமையால்
ஜெய்ப்பு என்னை வந்து நலியும் போது அங்கேனும்
நானுன்னை நினைக்க மாட்டேன்
அப்போதைக் கிப்போதே சொல்லிவைத்தேன் அரங்கத்
திரவனை பள்ளியானே.

பாரதியார்

சென்றதினி மீளாது மூடரேநீர்
 எப்போதும் சென்றதையே சிந்தைசெய்து
 சென்றழிக்கும் கவலை எனும் குழியில் வீழ்ந்து
 குமையாதீர் சென்றதனைக் குறித்தல் வேண்டாம்
 இந்றபுதி தாய்ப்பிறந்தோம் என்று நீவீர்
 தண்மைத் திண்ணனுற இசைத்துக்கொண்டு
 தின்று விளையாடி யின்புற்றிருந்து வாழ்வீர்
 தீமையெலாம் அழிந்துபோம் திரும்பி வரவா!!

பாரதியார் பாடல் பக்கம் 154

பாடல் - 98

மாதிற்குக் கட்டளை

பேயா யழலும் சிறுமனமே!
 பேணுயென்சொல் இன்றுமுதல்
 நீயாயென்றும் நாடாதே
 நினது நலைவன் யானே காண
 தாயாம் சக்திதாளினிலும்
 தருமமென்யான் குறிப்பதிலும்
 ஒயாதேநின் ருழைத்திடுவாய்
 உரைத்தேன் அடங்கி உய்யுதியால்!!

பாரதியார் பாடல் பக்கம் - 155

பாடல் - 99

ஓம்

முடிவுரை

சைவப் பெருமக்களே!

இந்தப் புத்தகத்தை தமிழில் போதிய ஆற்றல் இல்லாத போதிலும் நான் எழுத வேண்டி வந்த காரணம் சமயப் பிரசங்கங்கள் செய்யும் எனக்கு பல கேள்விகளைப் பின்னொக்கள் கேட்கிறார்கள். திருமுறைகளை ஒது எங்களுக்கு ஒர் சிறிய புத்தகம் வேண்டும். கும்பாபிஷேகம் முடிந்த உடன் பண்ணினேர் என்றும் பாடல்களைப் பாட, புத்தகங்கள் வேண்டும். திருமுறைகளைத் தவிர வேறு எந்தெந்தப் பாடல்களை ஆண்டவன் சன்னிதியில் நாங்கள் பாடலாம் சிவ பூசை முடிந்தபின் பாடவேண்டிய முக்கிய பாடல்கள் எனவை? என்று இது போன்ற பல கேள்விகளுக்கு விடையாகவே இப் புத்தகத்தை வெளிப்படுத்தி, சிவ பூசைக் கரிய பாடல்களை முதலில் போட்டு, சிவ புராணமும் போட்டு திருப்பொற் கண்ணம் பண்ணினேர் மொழி, தாழுமானவர், பட்டினக் தடிகளார், ஒளவையார் பாரதியார் என்னும் பல மகான்களின் சிறந்த பாடங்களையும் ஒழுங்குபடுத்திப் போட்டுள்ளோம்.

இத்திருமுறைகளை அடியார்கள், அன்பர்கள் பக்தியுடன் பாராயணம் செய்து எங்கும் எந்த ஸ்தானத்தும் மங்கலம், அமங்கலம் என்ற பாகுபாடின்றி ஒதலாம் என்பது திருவுளத்தின் முடிபாகும்,

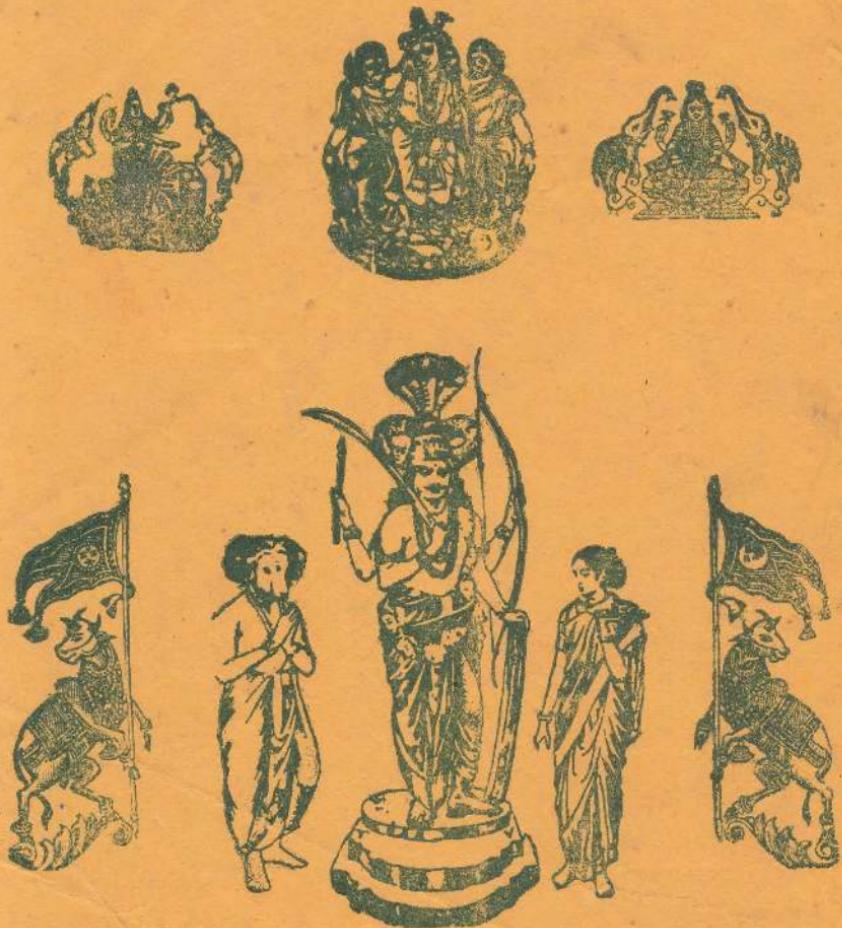
எனக்கு விதவான் திரு பொன் முத்துக்குமார் அவர்கள் திருமுறைகளைக் தந்து உதவினார்கள். திருவள்ளுவர் அச்சகந்தாருக்கும் என் நன்றி - மேலும் நீங்கள் இப் புத்தகத்தை வாங்கிப் படித்துப் பாராயணம் செய்து என் முயற்சியைப் பயணடையச் செய்யும் படி வேண்டிக் கொள்கின்றேன்.

எல்லோரும் வாழ்க இன்பமே ஞாழ்க
ஓம் சுபங் ஓம்

கி. சுப்பிரமணிய சாஸ்த்ரீகள்
நியாயசிரோமணி

93' கோவீல் வீதி

நல்லூர்

அவன்றாலே அவன்றுள் வணங்கி